

Bauzà escora el PP

El president del PP balear pacta amb Carlos Delgado, i decanta el partit cap a posicions més espanyolistes.

Tot d'una de ser elegit ja va donar mostres que la bandera lingüística seria una de les seves preferides. En una entrevista a *dBalears* –abans, *Diari de Balears*–, José Ramón Bauzà, elegit president del PP amb el 70% dels vots el 6 de març passat, feia una encesa defensa del “mallorquí” enfront del català estàndard –curiosament s'oblidava de les altres formes dialectals insulars– i repetia els arguments ja coneguts que, en síntesi, indiquen que canviarà la legislació lingüística si arriba a la presidència del govern l'any que ve. Bauzà es mostra partidari de derogar la llei de normalització lingüística, canviar el decret de mínims, imposar la “llibertat d'elecció de la llengua d'aprenentatge a l'escola de nins” –que triarien els pares– i fer del català un “mèrit i no un requisit” per accedir a la funció pública. En principi, no semblava res de nou perquè de manera recurrent el PP ha fet ús aquesta bandera, tradicionalment, tot i que quan ha governat no ha gosat canviar les normatives. No les ha complides –que no és pas poca cosa– però no les ha derogades.

Tanmateix, aquesta vegada les coses semblen diferents.

Pacte amb Delgado. Bauzà s'enfrontà per la presidència del PP a Carlos Delgado, batlle de Calvià amb majoria absoluta i representant del sector més espanyolista del PP. El guanyà per 7 a 3: 70% a favor seu i 30% a favor de Delgado. Una victòria contundent, no es podia contestar. Tot i que Delgado ho va fer immediatament, encara que de forma implícita, en dir que “ha guanyat el meu programa”. Realment no es pot negar que tenia bona part de raó. Bauzà va assumir moltes de les tesis lingüístiques del batlle de Calvià. Però semblava que, una vegada guanyada la presidència, es tranquil·litzaria i, com en tantes ocasions tractant-se del partit conservador illenc, una cosa seria allò que es deia en públic i una altra allò que es feia. Històricament, en el si del PP hi ha conviscut la branca més regionalista –que no vol ni sentir parlar de fer res contra el català– i la més espanyolista. Sempre s'ha guardat l'equilibri amb el sistema esmentat: fer un discurs a vegades més espanyolista però sense fer res

contra del català, encara que sovint tampoc res a favor –tot i que cal recordar que tota la normativa legal lingüística ha estat creada pel PP.

Però ara han saltat les alarmes, externes i també internes. Bauzà ha pactat ara amb Delgado perquè s'integri a la direcció amb una vice-presidència, i ho ha acceptat. El president no vol perdre el de Calvià, però la jugada omple d'incertesa alguns dels qui li ha donat suport. Aquest setmanari ha pogut saber, de fonts parlamentàries conservadores, que un grup de gent que dona suport de Bauzà –de moment, no gaire organitzat– li han demanat una reunió perquè expliqui exactament la seves intencions envers el català. Un altre càrrec del PP expressava la setmana passada a EL TEMPS que “se'ns acosten mesos complicats” si Bauzà insisteix a conhortar Delgado. Els rumors sobre un profund malestar entre el sector regionalista són creixents. Consideren que si Delgado imposa a Bauzà les seves actituds lingüístiques el partit perdrà suport, sobretot a la part forana de Mallorca.

Miquel Payeras